226-3/49
[illegible]

KUYIL

For autograph

குயில் — பகுதி VIII (பக்கங்கள் 1-39)

9, 10, 13, 15, 16, 17, 22, 24, 29, 30

இப் பக்கங்களில் ஒரு வரி அல்லது
சொற்கள் திருத்தப்பட்டுள்ளன —
([illegible])

([illegible]
[illegible]
[illegible] —)

3

THE SHRAISHT

EXERCISE BOOK.

64 Pages.

1. NAME
2. CLASS
3. SCHOOL
4. SUBJECT (39 Sheets.)

Date 191

AGRA

DURGA PERSHAD DAW DYAL SHRAISHT,

Paper Merchants and Stationers,

226 Rawat Para Lane.

PRICE ONE ANNA.

Munna Lal Printer—Moon Press, Raja Mandi, Agra.

47 344

कोला टानिक

२२ पूरी खुराक की एक शीशी १) डाक महसूल ।-) आने ॥

कोला आफ्रिका देश के एक वृक्ष का फल है। उस देश के रहने वाले निग्रो लोगों में इस कोले का गुण बहुकाल से प्रसिद्ध है। एक फल कोले का खाकर एक एक निग्रो, भारी बोझा लिये कड़ी धूप में बिना कुछ खायें पीए २०।२५ मील तक चले जाते हैं और नहीं थकते। वास्तव में थोड़े आहार से अधिक मिहनत करना और उस मिहनत से न थकना कोले ही के सहारे से सम्भव है। इस अद्भुत गुण के लिये कोला निग्रो जातियों का गुप्त रत्न है॥

कोला बल को बढ़ाता है। अधिक श्रम वा चिन्ता, शोक वा रोग हवा व पानी के हेर फेर आदि कारणों से शरीर क्षीण वा निस्तेज होवे तो कोला पीओ। इस से नये बल का संचार होता है॥

कोला दम को बढ़ाता है। इस लिये घोड़े की सवारी, पहाड़ की चढ़ाई, कुश्ती वा कसरत, वक्तृता वा कथा, नाच वा गाना, पढ़ना वा पढ़ाना, चिन्ता वा विचार आदि कामों में पहिले कोला पीओ। दम जल्द नहीं थकेगा॥

हौलदिल, धड़कना वा कलेजे की कमजोरी में जहां थोड़े ही चलने वा मिहनत से सांस भर आता है कोला विशेष गुण करता है॥

कोला आलस्य मिटाता है। जिन को अपने काम वा अन्य कारणों से रात को जागना पड़ता है उन को कोला पीना चाहिये। इस से रात में जागने से आलस्य वा क्षीणता नहीं होती॥

सैकड़ों नये प्रशंसा पत्रों में से दो चार।

बाबू माधो सिंह, हरौली, ज़िला बस्ती से—मैं बहुत खुशी के साथ लिखता हूं कि आप का कोला टानिक आंख की कमजोरी के लिये बहुत ही गुणकारी है मेरी दृष्टि इतनी कमजोर होगई थी कि बड़े २ अक्षर नहीं पढ़ सकता था अब आप की दवा से छोटे २ अक्षर अच्छी तरह पढ़ सकता हूं कृपा कर कोला टानिक की ५ शीशी और भेज दीजिये॥

बाबू फतहचन्द कायस्थ, पोष्ट कैरीघाट, ज़िला फ़र्रुख़ाबाद से—आप का कोला टानिक कई दफ़े इस्तेमाल किया बड़ा फ़ायदेमन्द साबित हुआ खास कर रात्रि के समय में २ घंटे तक भी नहीं पढ़ सकता था, परन्तु कोले के सहारे ८ घन्टे तक पढ़ सकता हूं। यह विद्यार्थी के लिये अनमोल है॥

डाक्तर ऐस. के. बर्म्मन की बनाई हुई दवाइयों के विशेष हाल वा प्रशंसा पत्रों की पूरी पुस्तक बिना मूल्य मंगा देखिये॥

डाक्तर ऐस. के. बर्म्मन। ५, ६, ताराचन्द दत्त स्ट्रीट कलकत्ता, आगरा रावतपाड़े में

हमारे एजेन्ट बाबू दुर्गा प्रसाद दाऊदयाल के पास मिलती है॥

சிவம்

[illegible]

கரிய மலைப்பதி [illegible] கதிர்காமவே

நீலக் கடலோர் நெடும் வெளியே [illegible]

மோகமழையாய் சோதி பொருந்தி [illegible]

[illegible] திருக்கனிறை [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

இன்னிசைத் தீம் பாட லிசைத்திருக்கும் விந்தைதனை,
மின்னற் கவிதைதனைச் சொன்ன நாவலர்போல்
பன்னிப் பகலினே பாவலர்க்குத் தோன்றுவதாம்
தென்னைக் கனவினிகழ்ச்சியிலே கண்டேன் யான்.
கன்னிக் குயிலொன்று காவத்தே பாடியதோர்
இன்னிசைப் பாட்டினிலே யானும் பரவசமாய்,
"மண்ணுலகு ஈங்கிக் குயிலுக்கே வாராதோ?
இனிதிக் குயிற்பேடை யென்றும் பிரியாமல்,
காதலித்துக் கூடிக் களியுடனே வாழோமோ?
நாதக் கனலிலே நம்முயிரைப் போக்கோமோ?"
என்று பலவெண்ணி யேக்கமுறும் பாவத்தில்.
அன்றுநான் கேட்ட தமரர்தாம் கேட்பாரோ?
குக்குக்கூ வென்று குயில்பாடும் பாட்டினிலே
தொக்க பொருளெல்லாந் தோன்றியதென் சிந்தைக்கே.
அத்தப் பொருளை யாவர்க் குரைத்திடுவேன்!
விந்தைக் குரலுக்கே, பெரியீர், என் செய்கேன்!

குயிலின் பாட்டு.

(சங்கராபரணம்;

ஸ்வரம்: "ஸககா-ரிகா- காரீ

பாபாபாபாபா- மாமாமாமா.

ரீகா- ரிகமா- மாமா-"

சந்த பேதங்களுக் கிசைந்தபடி மாற்றிக் கொள்க.

தாளம்: ஏகதாளம்.

காதல் காதல் காதல்,

காதல் போயிற் காதல் போயிற்

சாதல் சாதல் சாதல். (காதல்-)

1. அருளே யாநல் ஒளியே,

ஒளிபோமாயின், ஒளிபோமாயின்

இருளே, இருளே, இருளே. (காதல்)

2. இன்பம், இன்பம், இன்பம்.

இன்பத் திற்கோ ரெல்லை காணில்,

துன்பம், துன்பம், துன்பம். (காதல்)

~~3. [illegible], [illegible], [illegible]~~

3. நாதம், நாதம், நாதம்.

நாதத் தேயோர் நலிவுண் டாயின்

சேதம், சேதம், சேதம். (காதல்)

4. தாளம், தாளம், தாளம்.
தாளத் தீர்கேள் தாடையுள் பாப்பா
மேளம், மேளம், மேளம். ([illegible])

5. பண்ணோ, பண்ணோ, பண்ணோ
பண்ணின் கேளாய் பழுதுள் பாப்பா
வண்ணோ, வண்ணோ, வண்ணோ. ([illegible])

6. புகழ், புகழ், புகழ்,
புகழைக் கேளாய் புறாவுள் பாப்பா
இகழ், இகழ், இகழ். ([illegible])

7. உறுதி, உறுதி, உறுதி,
உறுதிக் கேளாய் உடையுள் பாப்பா
இறுதி, இறுதி, இறுதி. ([illegible])

8. கூடை, கூடை, கூடை,
கூடைப் பின்னோ தேரன் பேர்ப்பாய்,
வடை, வடை, வடை. ([illegible])

9. தெருவே, தெருவே, தெருவே
தெருவில் நீரும் காடும் கூடு
விருவே, விருவே, விருவே. ([illegible]).

மோகனப் பாட்டு முடிவுபெறப் பாரெங்கும்
ஏக மவுன மியன்றதுகாண். மற்றதிலோர்
இன்ப வெறியுந் துயரும் இணைந்தனவால்.
பின்புநான் பார்க்கப் பெண்குயிலஃ தொன்றல்லால்,
மற்றைப் பறவை மறைந்தெங்கோ போகவுமிவ்
வொற்றைக் குயில்சோக முற்றுத் தலைகுனிந்து
வாடுவது கண்டேன். மரத்தருகே போய்நின்று
"பேடே, திரவியமே, பேரின்பப் பாட்டுடையாய்,
ஏழுலகும் இன்பத்தீ ஏற்றுந் திறனுடையாய்,
பீடையுனக் கெய்தியதென்? பேசாய்," எனக்கேட்டேன்.
மாயக் குயிலதுதான் மானுடவர் பேச்சினிலே
வாயைத் திறந்து சில மொழிந்திடுகின்றது.
"காதலை வேண்டிக் கரைகின்றேன், இல்லையெனில்
சாதலை வேண்டித் தவிக்கின்றேன்" என்றதுவால்.
"வானத்துப் புள்ளெல்லாம் மையலுறப் பாடுகிறாய்,
ஞானத்தின் மிக்கவியன் நாட்டிற் பிறந்துள்ளாய்.
காதலை நீ யெய்துவதற் கிடையூறுதான் யாதெ"ன்றேன்.
வேதனையும் நாணும் மிகுந்த குரலினிலே,
கானக் குயிலக் கதைசொல்ல லாயிற்று:—

குயிலின் காதை.

" மானக் கேடும் வருத்தமு நான் பார்க்காமல்,
ஊனை முழுதும் உணர்த்திடுவேனை, மேனுவேற்றீர்,
பெண்ணைக் கிளந்திப் பிறைபொறுத்தல், செய்கின்றேன்.
அறிவும் வடிவுங் குறுகி அமைவதனால்
சிறிய தொரு புள்ளாய்ச் சிறியேன் பிறந்திடினும்,
தேவர்க் கிணையாவோர், தெய்வத் திருத்தாலே,
யாவர் மொழியும் எளிதுணரும் பேறுபெற்றேன்.
மானுடர்தம் நெஞ்சு வழக்கனைத்துந் தேர்ந்திட்டேன்.
கானப் பறவை கலகலெனு மோசையிலும்,
காற்று மரங்களிடைக் காட்டு மிசைகளிலும்,
ஆற்று நீரோசை அருவி யொலியினிலும்,
நீலப் பெருங்கடலெந் நேரமுமே தானிசைக்கும்
ஓலத் திடையே யுதிக்கும் இசையினிலும்,
மானுடப் பெண்கள் வளருமொரு காதலினால்
ஊனுருகப் பாடுவதி லூறிடுந்தேன் வாரியிலும்,
ஏற்றநீர்ப் பாட்டி னிசையினிலும், நெல்லிடிக்கும்
கோற்றொடியார் குக்குவெனக் கொஞ்சு மொலியினிலும்,
சுண்ணமிடிப் பார்தஞ் சுவைமிகுந்த பண்களிலும்,
பண்ணை மடவார் பழகுபல பாட்டினிலும்,

✗ வைரப்பட்டுப் பொன்கள் வயிரக்கற்கள் தாமொளிக்க

செய்த மணைத்தீபோல் கட்டுமிடும் பட்டுமஞ்சமும்,

வேயின் குழலொடு வீணைமுதலா மனிதர்
வாயினிலுங் கையாலும் வாசிக்கும் பல்கருவி
நாட்டினிலுங் காட்டினிலும் நாளெல்லாம் நன்றொலிக்கும்
பாட்டினிலும், நெஞ்சைப் பறிகொடுத்தேன் பாவியேன்.

நாவு மொழிய நடுக்கமுறும் வார்த்தைகளால்
பாவமனந் தானிதைப் பகர்ந்திடுவ தென்னேயோ!
நெஞ்சுருகித் தாக்க நெடுநேரம் நோக்கினேன்,
வஞ்சகியே, என்றன் மனநிகழ்ச்சி கண்டிலையோ?
காதலை வேண்டிக் கரைகின்றேன், இல்லையெனில்
சாதலை வேண்டித் தவிக்கின்றேன்" என்றதுவே.

சின்னக் குயிலிதனைச் செப்பியவப் பொழுதினிலே
என்னைப் புதியதோர் இன்பச் சூழ்கவே,
உள்ளந் தினையு மெய்யினையு பறிக்கவே
பிள்ளைக் குயிலினதோர் பேச்சைய பெருகுந்தேன்;
காதலோ காதலினக் காதல் நினைத்திடவே
சாதலோ சாதலெனச் சாற்றுமொரு பல்லவியை
உள்ளுறும் [illegible] உள்ளவி பாடுதிரைய
விள்ள வெவ்வப்படுவான் [illegible].

சித்த மயங்கித் திகைப்பொடு நா னின்றிடவும்
அத்தருணத் தேபறவை யத்தனையுந் தாந்திரும்பிச்
சோலைக் கிளையிலெலாந் தோன்றி யொலித்தனவால்.
நீலக் குயிலு நெடிதுயிர்த்தாங் கிஃதுரைக்கும்:—
"காதல் வழிதான் கரடுமுரடாமென்பர்.
சோதித் திருவிழியீர், துன்பக் கடலினிலே
நல்லுறுதி கொண்டதோர் நாவாய்போல் வந்திட்டீர்;
அல்லலற நும்மோ டளவளாய் நான்பெறுமிவ்
வின்பத் திருக்கும் இடையூறு மூண்டதுவே!
அன்பொடு நீரிங்கே யடுத்த நான்கா நாளில்
வந்தருளல் வேண்டும். மறவாதீர், மாறுகொள்ளீர்,
சிந்தை பறிகொண்டு செல்கின்றீர்; வாரீரேல்,
ஆவி தரியேன். அறிந்திடுவீர், நான்கா நாள்.
பாவியந்த நான்குநாள் பத்துயுகமாகக் கழிப்பேன்.
சென்று வருவீரென் சிந்தைகொடு போகின்றீர்,
சென்று வருவீர்" எனத் தேறிப் பெருந்துயரங்
கொண்டு சிறுகுயிலுங் கூறி மறைந்ததுகாண்.

காதலோ காதல்.
= =

கண்டதொரு காட்சி கனவுநன வென்றறியேன்,
எண்ணுதலுஞ் செய்யேன், இருபதுபேய் கொண்டவன்போல்
கண்ணுமுகமுமெழிற் கனியேறிக் காய்ந்தேன்

ஐய துன்பக் காதற்கே மயங்கிநிற்க
மெய்யுக் குயிருவர் வேதம வேதியர்,
என்றே மதுவாய், உலகமெல்லாந் தோற்றமெனச்
சென்றே மனமோய்ந்து சித்தம் தனதின்று
நாளொன்று போவதற்குள் நான்பட்ட பாடனைத்தும்,
தாளம் படுமோ? தறிபடுமோ? யார் படுவார்?
~~தாழம் படுமோ? தமிழ்ப்பாட்டில் தான் படுமோ?~~
~~காலனைத் தீயைக் கடந்து அடைந்திடுமோ?~~
நாளொன்று போயினது. நானு மெனதுயிரும்,
நீளத்திசை கொண்டு நின்றதொரு மன்மதனும்,
மாயக் குயிலுமதன் மாமாயத் தீம்பாட்டும்,
காலைபோல் வந்திடவே காலம்போல் வையமெலாம்
மிஞ்சி நின்றேம். ஆங்கு மறுநாள் விடிந்தவுடன்,
(வஞ்சனை நான் கூறவில்லை) மன்மதனார் விந்தையால்,
புத்திமனம் சித்தம் புலனொன் றறியாமல்,
வித்தை செய்யுஞ் சக்தியின் மேலுமொரு பொய்ம்மை ~~போனா~~ யெனக்
காலாண்டுச் கொண்டு கடுக்கு நான் சோலையிலே
நீலத்திரைக் கரையோரத்தே. நின்ற வழியினிலே,
நின்ற பொருள் கண்ட நினைவிலில்லை. சோலையினைச்
சென்று நான் பார்க்கையிலே செஞ்ஞாயிறு ஒளிக்கதிரால்
பச்சை மரமெல்லாம் பளபளென, என்னுளத்தின்
இச்சை புரிந்தனபோல் எங்கும் பறவையெலாம்
வேறெங்கோ போயிருப்ப, வெம்மைக் கொடுங்காதல்
நீறெனைத் தின்பதற்கு விந்தைச் சிறுகுயிலைக்

 10

காணநான் வேண்டுமக் காதல்கொண்ட வேட்கையுடன்
கோணமெலாஞ் சுற்றியக் சோலையெலா நோக்கினேன்.

குயிலும் குரங்கும்.

மற்றைநாள் கண்ட மரத்தே குயிலில்லை.
சுற்றுமுற்றும் பார்த்துத் துடித்து வருகையிலே,
வஞ்சனையே! பெண்மையே! மன்மதனாம் பொய்த்தேவே!
நெஞ்சகமே! தொல்விதியின் நீதியே! பாழுலகே!
கண்ணாலே நான் கண்ட காட்சிதனை யென்னுரைப்பேன்!
பெண்ணால் அறிவிழக்கும் பித்தரெலாங் கேளீரோ!
காதலினைப் போற்றுங் கவிஞரெலாங் கேளீரோ!
மாதரெலாங் கேளீரோ! வல்விதியே கேளாய்நீ!
மாயக் குயிலோர் மரக்கிளையில் வீற்றிருந்தே,
பாயும் விழிநீர், பதைக்குஞ் சிறியவுடல்,
விம்மிப் பரிந்து சொலும் வெந்துயர்ச் சொல் கொண்டதுவாய்,
அம்மவோ! மற்றங்கோ ராண்குரங்கு தன்னுடனே
ஏதேதோ கூறி யிரங்கு நிலைகண்டேன்.
நீதேது? நன்றேது? செய்கைத் தெளிவேது?
அந்தக் கணமே யதையுங் குரங்கினையும்
சிந்தக் கருதி [illegible] ளைக் கொண்டேன்.

[illegible]

[illegible]

குயில் குரங்கினிடம் சொல்லிய காதை.

கொன்றுவிடு முன்னே குயிலுரைக்கும் வார்த்தைகளை
நின்று சற்றே கேட்பதென நெஞ்சம் விரும்பிடவும்,
ஆங்கவற்றின் கண்ணில் அகப்படா வாறருகே
ஒதுங்கி மரத்திடைப்பால் ஒளிந்துநின்று கேட்கையிலே,
பேடைக் குயிலதனைப் பேசியது:- "வானரரே,
ஈடறியா மேன்மையழகு ஏய்ந்தவரே, பெண்மைதான்
எப்பிறப்புக் கொண்டாலும் ஏந்தலே நின்னழகைத்
தப்புமோ? மையல் தடுக்குந் தரமாமோ?
மண்ணிலுயிர்க் கெல்லாம் தலைவரென மானிடரே
எண்ணி நின்றார் தம்மை; எனிலொருகால், ஊர்வகுத்தல்
கோயில், அரசு, குடிவகுப்புப் போன்ற சில
வாயிலிலே யந்த மனிதர் உயர்வெனலாம்.
மேனி யழகினிலும் விண்டுரைக்கும் வார்த்தையிலும்
கூனி யிருக்கும் கொலுநேர்த்தி தன்னிலுமே,
வானரர்தஞ் சாதிக்கு மானுடர் நிகராவாரோ?
ஆன வரையும் அவர் முயன்று பார்த்தாலும்,
பட்டு மயிர் மூடப் படாத தமதுடலை
பட்டுடையால் மூடி மறைத்து வைத்தாலும்,
மீசையையும் தாடியையும் விந்தைசெய்து வானரர்தம்
ஆசை முகத்தினைப் போல் ஆக்க முயன்றாலும்,

ஆடிக் குதிக்கும் அழகுடைமை கோலதங்கே 12
கூடிக் குதித்துக் கிளைத்தாலும், கோபத்தில்
ஏறத் தெரியாமல் பின்னிலைத்துச் சென்றாலும்,
வேறெத்தனைச் செய்தாலும், வேகமுறப் பாய்வதிலே
வானரர் போலாவாரோ? வாலுக்குப் போவதெங்கே?
ஈனமுறு கச்சை யிதற்கு நிகராமோ?
பாகையிலே வாலிருக்கப் பார்த்ததுண்டு கந்தைபோல்;
வேகமுறத் தாவுகையில் வீசி யெழுவதற்கே
தெய்வங் கொடுத்த திருவாலைப் போலாமோ?
சைவசுத்த போசனமும் — சாதுரியப் பார்வைகளும் —
வானரர் போல் சாதியொன்று மண்ணுலகின் மீதுளதோ?
வானரர் தம்முள்ளே மணிபோ லுமையடைந்தேன்.
பச்சைப் பறவைப் பிறப்பிலே தோன்றியினும்
இச்சையுமக் கென்றே இசைந்தேன் தவங்களினால்,
தேவரீர் காதல் பெறச் சித்தங் கொண்டேன், தம்மிடத்தே
ஆவலினாற் பாடுகின்றேன், ஐயரே கேட்டருள்வீர்"
(வானரன் பேச்சினிலே மைக்குயிலி பேசியதை
யானுரைத்துக் கொண்டிருந்தேன் யாதோ பொருதிருந்தாள்.)
குயிலின் பாட்டு.
நீசக் குயிலு நெருப்புச் சுவைக் குரலில்
ஆசை ததும்ப அமுதூறப் பாடியதே :—

காதல், காதல், காதல்
காதல் போயிற் காதல் போயிற்
சாதல், சாதல், சாதல் — (தொடர்வன)

காய்ச்சல் விலக்கியும் கைக்கொண்டு தாங்கியும்

பாய்ந்தன் அளவதனைப் பாம்பரிய மென்றுரைப்பார்.

வற்றாத தேங்கு மதிமயக்கிக் கள்ளினிலே

முற்றும் வெறிபோல முழுவெறி கொண் டாயினனே,

தாவிக் குதிப்பதுவும் தாளங்கள் போடுவதும்,

"ஆவி யுருகுதடீ, ஆஹாஹா!" என்பதுவும்,

கண்ணைச் சிமிட்டுவதும், கைகூப்பி வையகமும்

மண்ணைப் பிறாண்டி யெடுத்து வாரி யிறைப்பதுவும்,

"ஆசைக் கிளியே, அழகுப் பொருளே, தெய்வதமே,

பேசு மெழிலாய் பெருங்காதல் கொண்டு வந்தேன்.

சித்தமிசை யானுன் கண்ணிலே காதலென்றாய்,

காதலுறு சாலக் கதியினிலே என்னைவைத்தாய்.

எப்பொழுது நின்னை இனிப்பிரிவு தாங்கிலேன்,

இப்பொழுதே நின்னை முத்த மிட்டுக் களியுறுவேன்."

என்று பல பேசுவது மென்றுயிரைப் ~~புண்செய்திட~~ [illegible]

கொன்றுவிட வெண்ணிக் ~~குரங்~~ [illegible] ...கின் மேல் வீழ்கின்றான்

தைவன்னா யாங்கே,

~~[illegible]~~ன்! கண்டோ? நான்கொலோ?

தெய்வ வலியோ? சிறுகுரங்கின் ~~[illegible]~~ வாழ்க்கைத்தே

தப்பி, குதித்தவிழ்த்துத் தாவி யொளித்திடவும்,

அப்பால் மாயத் தொடுபேயுற் றான்மறைய,

சோலைப் பறவை தொகைதொகையாய்த் தாமொலிக்க 14
மேலைச் செயலறியா வெள்ளத்தி லேழையேன்
தட்டுத் தடுமாறிச் சார்பனைத்துந் தேடியுமே
பெட்டைக் குயிலைப் பின்னுமெங்குங் காணவில்லை.

இருளும், ஒளியும்.

= . . . =

வான ரவியிலே மாட்சியுறு ஞாயிறுதான்
மோனவொளி சூழ்ந்திடவு மொய்ம்பிற் கொலுவிருந்தான்.
மெய்யெல்லாஞ் சோர்வு விழியில் மயக்கமுற
உய்யும் வழியுணரா துள்ளம் பதைபதைக்க
நாணுந் துயரு நலிவுமுற்று நான்மீண்டு
பேணுமனை வந்தேன், பிரக்கினைபோய் வீழ்ந்துவிட்டேன்.
மாலையிலே மூர்ச்சைதெளிந்து மதித் தெளிவடைந்தேன்.
நாலுபுறமுமெனை நண்பர் வந்து சூழ்ந்து நின்றார்.
"ஏனடா மூர்ச்சையுற்றாய்? எங்கு சென்றாய்? ஏதுசெய்தாய்?
வானம் வெளுக்குமுன்னே வைகறையிலே தனித்துச்
சென்றதுவென் னெண்ணிச் செய்தியென்னே? ஊணின்றி
நின்றதென்னே?" என்று நெருக்கிவிட்டார் கேள்விகளை.
இன்னதுதான் சொல்லுவதென்று தெரியாமல்,
"என்னிற் பலவுரைத்துப் பின்பொருளுங் கண்டதாய்.

நாவலரே, வீரேல் நடந்ததெலாஞ் சொன்னேன். இவ்
வேலை யெலாந் தனியே விட்டகல்வீர்" என்றுரைத்தேன்.
நண்பரெல்லாஞ் சென்றுவிட்டார். நானங்கு நின்று தயாராக
உண்பதற்குப் பண்ட முதலானவை கொணர்ந்தார்.
சாறுவிட்டாய்த் தீர்ந்து தனியே படுத்திருந்தேன்,
மீறு மறந்து, மூடித் துயில வாழ்ந்து விட்டேன்.

பண்டு, நடந்ததனைப் பாடுகின்ற இப்பொழுதும்,
மண்டு துயரெனது மார்பை யெலாங் கவ்வுவதே.
ஓசைத் தவறி யுடைவனவாந் தொனிகளெலாம்.
கூடு மதியிற் கெலித்திடுமாந் தீயதியெலாம்.
நாசக் கதையை நடுவே நிறுத்திவிட்டுப்
பேசு மிடைப் பொருளின் மீண்டே மதிபோக்கிக்
கற்பனையும் வர்ணனையுங் காட்டிக் கதைவளர்க்கும்
விற்பனர்தஞ் செய்கை வகையோ தெரிகிலன்யான்.
பேசிக் கதையுரைக்க வெள்கிக் கெடுமனம்
மாசக் கதிரழகின் கற்பனைகள் பாடுகிறேன்.
தங்க முடிக்கித் தமிழ் இனைத்துத் தேனாக்கி
எங்கும் பரப்பியதோ ரங்கிதமோ? வான்வெளியைச்
சோதி கவர்ந்து சடைமேமாய் வித்தையினை
ஓதிப் புகழ்வார் உவமை யொன்று கொள்வாரோ?

கண்ணாயிரன் தென்றுரைப்பர் கண்ணுக்குக் கண்ணாகி
விண்ணாயமாக்கு மொழி மெய்ப்படுமோ நீயன்றே?
மேலத் தனிப் பொருளை மோனத்தே சிந்தை செய்யும்
யோகரு மஃதோர் விரியுமொளி யென்பாரேல்,
நல்லொளிக்கு வேறு பொருள் ஞாலமிசை யொப்புளதோ?
xx மண்ணைத் தெளிவாக்கி நீரில் மலர்ச்சிதந்து
விண்ணை வெளியாக்கி விந்தைசெயுஞ் சோதியினை.
காலைப் பொழுதினிலே கண்விழித்து நான் தொழுதேன்.
நாலு புறத்துமுயிர் நாதங்க ளோங்கிடவும்,
இன்பக் களியில் இயங்கும் புவிகண்டேன். ஓஹோ.!
துன்பக் கதையின் தொடருரைப்பேன். ~~யாதுமெய்யோ~~
~~சிந்தை [illegible] [illegible] கூறுகின்றேன்.~~
~~இருந்து [illegible] தேறி~~ வழியிதோ?

குயிலும் மாடும்.
= =

காலைத் துயிலெழுந்து காலிரண்டு முன்போலே
சோலைக் கிழுத்திடநான் சொந்த வுணர்வில்லாமே
சோலையினில் வந்துநின்று சுற்றுமுற்றுந் தேடினேன்.
கோலப் பறவைகளின் கூட்ட மெல்லாங் காணவில்லை.
மூலையிலோர் மாமரத்தின் மோட்டுக் கிளையினிலே
நீலக் குயிலிருந்து நீண்டகதை சொல்லுவதும்,

ஈது பிறந்தோர் கிழக்காளை மாடுதனை
ஆழ பரிவுடனே ஆவலுறக் கேட்பதுவும்
கண்டேன், வெகுண்டேன், கலக்கமுற்றேன், நெஞ்சிலனல்
கொண்டேன், குமைந்தேன், குமுறினேன், மெய்வெயர்த்தேன்
கொல்லவாள் வீசல் குறித்தேன் இப் பொய்ப்பறவை
சொல்லுமொழி கேட்டதன்பின் கொல்லுதலே சிந்தையென
முன்போல் மறைந்து நின்றேன் மோகப் பழங்கதையைப்
பொன்போற் குரலும் புதுமின் போல் வார்த்தைகளும்
கொண்டு குயிலாங்கே கூறுவதாம்:- "நந்தியே,
பெண்டிர் மனத்தைப் பிடித்திழுக்கும் காந்தமே,
காமனே மாடாகக் காட்சிதரு மூர்த்தியே,
பூமியிலே மாடுபோற் பொற்புடைய சாதியுண்டோ?
மானிடருந் தம்முள் வலிமிகுந்த மைந்தர்தமை
மேனியுறுங் காளையென்று மேம்பா டுறப்புகழ்வார்.
காளையர்தம் உள்ளே கனமிகுந்தீர், ஆரியரே;
நீலநிறமும், நிமிர்ந்திருக்குங் கொம்புகளும்,
பஞ்சைப் பொதிபோற் படர்ந்த திருவயிறும்,
மிஞ்ச புறச்சுமையும், வீரத் திருவாலும்,
வானத் திடிபோல 'மா'வென் றுறுமுவதும்,
ஈனப் பறவை முதுகின் மிசை யேறிவிட்டால்

ஜாதிக் கிடந்து வருந்துவதற்கு நேர்மையும் பல்
கால நான் கண்டு கடுமோக மெய்திவிட்டேன்.
பார வருஷம் பயிலு பெலவலியும்
நீதி நடையும் சிறப்புமே யில்லாத
சல்லித் துளிப்பறவைச் சாதியிலே நான் பிறந்தேன்
அலரும் பசுநிதி மறுப வயிற்றினுக்கே,
காடெல்லாந் அழிவந்து காற்றிலே யெற்றுண்டு,
மூட மனிதர் முடைவயிற்றுக் கோடுணவாம்
தின்னக் கியலின் சிறுகோலத்திலே தோன்றி
என்ன பயன் பெறுகின்றேன்? என்னைப் போலோர் பாவியுண்டோ?
சோற்றிலே தாமரையும் நீடுடைய மின்வயிற்றிற்
போற்று மொழி மிகுந்தும் புறப்படுதல் கேட்டிலீரோ?
நீசப் பிறப்பொருவர் நெஞ்சிலே தோன்றிவிடும்
ஆசை தடுக்கவல்ல தாகுமோ? காமனுக்கே
சாதி பிறப்பு தராதரங்கள் தோன்றிடுமோ?
வாதித்துப் பேச்சை வளர்த்தோர் பயனுமில்லை.
மூட குயிலாலோ முன்னைத் தவத்தாலோ,
ஆடவர்த முள்ளே அழகா னுனைவந் தெய்தினேன்.

மாடசாம் பேய்கள் வயிற்றுக்குச் சோறிடவும்
கூனர் தலைமை யூர்களிலே கொண்டு விடுவதற்கு

தெய்வமென நீயுதவச் செய்தபின்னர் மேனிபோய்
எய்தி யிருக்கு மிடையினிலே, பாவியேன்
வந்துனது காதில் மதுரவிசை பாடுவேன்.
வந்து முதுகில் ஒதுங்கிப் படுத்திடுவேன்.
வாலையடி பட்டு மனமகிழ்வேன். மாவென்றே
ஓலமிடும் பேரொலியோ டொன்றுபடக் கத்துவேன்.
மேனியிலே புண்கள் மேவாது கொன்றிடுவேன்.
காளையே சாறுக் கழனியெலா மேய்ந்துநீர்
மிக்கவுண வுண்டு வாய் மென்றசைதான் போடுகையில்
பக்கத் திருந்து பலகதைகள் சொல்லிடுவேன்.
காதை யசைத்தோ, தாடைநுயர் வீழ்ந்தோ
தாளச் சுவையுற்றேன். ஈதய வெல்லைக் கொத்திடுவீர்.
காதலுற்று வாடுகின்றேன். காதலுற்ற செய்தியினை
யாதென் றுரைத்தல் வழக்கமில்லை யென்றறிவேன்.
ஆணுரு வென்போ வடிவுடையாய் காதல் கொண்டால்,
தானே யுரைத்தலன்றிச் சாரும் வழியுளதோ?
ஏதம் இலைத்தவர்பால் உண்டாகும் வெட்கமெலாம்.
இத்தரையில் மேலோர் முன் னெழுவாக்கு
நானென்போ?
தேவர் முன்னே யன்புரைக்கச் சிறந்த வெட்கம்
கொள்வதுண்டோ
காவலர்க்குத் தம்குறைகள் காட்டாரோ
இளைஞர்?

ஆசைதான் வெட்க மறியுமோ? என்றுபல
நேசமுறை கூறி நெருங்கியாத்துப் பொய்க்குயிலி
பண்டுபோலே தனது பாதகத்த பொய்ப்பாட்டை
என்னுடைய யின்பக் கனிவோடுப் பாடியதே.

குயிலின் பாட்டு.

= =

காதல், காதல், காதல்
காதல் போயிற் காதல் போயிற்
சாதல், சாதல், சாதல்.

தெளிவு.

பாட்டு முடியும் வரை பாரறியேன் விண்ணறியேன்,
கோட்டுப் பெருமரங்கள் கூடறிந்து காலறியேன்.
தன்னை யறியேன், தனைப்போலே தெருத்தறியேன்
பொன்னின் தீர்த்த தேன் பெருக்கிலடு மின்பமொன்றே
கண்டேன். பண்டைப்புகழ்க் கதையிலே, நான்முகனே,
பண்டே யுலகு படைத்தனனா மென்கின்றார்.
நீரைப் படைத்து நிலத்தைத் திரட்டுவைத்தாய்,
நீரைப் பழைய நெருப்பிற் குளிர்வித்தாய்,
காற்றை முன்னே யூதினாய் காணரிய வானவெளி
தோற்றுவித்தாய் நின்றன் தொழில்வலிமை யாரறிவார்?

உள்ளத் தானைக் கவலை யொடுக்கிநிற்றல் கூடாது
கொள்ளாய் பெரியருக் கூட்ட பலகோடி
வட்ட வுருக்கா[illegible]போல் வானத்தி லண்டங்கள்
நட்ட நிரையாக வெப்போதும் ஓட்டுகின்றாய்,
எல்லா மனைகளு மிருளகற்றுஞ் சுத்திகளாய்
பொல்லாப் பாழை புதைத்துவிட்டாய் அப்பனே!
காலம் படைத்தாய் கடப்பதனைத் திக்கமைத்தாய்;
ஞாலம் பலவினுங் கோபோறுந் தாமறைந்து ,
தோன்றி மறையுந் தொடர்பாம் பலவனந்தஞ்
சான்ற வுயிர்களைத் தந்துவிட்டாய், நாயகனே.
சால மிகப் பெரிய சாத்திரங் கண்டாலு மெல்லாம்
காலமெனை நின்றன் சீர்த்துரைக்க வல்லார் யார்?
ஆதலினால் நின்றன் அதிசயங்கள் யாவினுமே
கூறிமிஞ்சும் பாட்டுக் கட்டிமிக விந்தையடா!
காட்டு நெடுவானங் கடலெல்லாம் விந்தையெனில்,
பாட்டினைப் போல ஆச்சரியம் பாரின் மிசை யில்லையடா!
பூதங்க ளொத்துப் புதுமைதரல் விந்தையெனில்
நாதங்கள் சேரு நயத்தினுக்கு நேராமோ?
ஆசைதரும் கோடி யதிசயங்கள் கண்டதிலே
ஓசைதரு மின்பம் உவமையிலா வின்பமன்றோ?

செத்தைக் குயில்புரிந்த தெய்விகத் தீம் பாட்டெனுமோர்
வித்தை முடிந்தவுடன் மீட்டுமுணர் வெய்தினேன்
மாயல் [illegible] கதை [illegible]
மெய்யாய்ப் படுமென் விளைத்ததுவுள் ளொளிபட,
வண்ணக் குயில் மறைய மற்றைப் பறவையெலாம்
பொன்னைப் போல் கொம்பு மரக்கிளைகளிலே வாழ்த்தொலிக்க,
நாணமிலாக் காதல் கொண்ட நானுந் திருவுளத்
விண்ணிலே இரவியினை வீடு வந்து சேர்ந்துவிட்டேன்.
எண்ணி யெண்ணிப் பார்த்தேன் எதுவும் விளங்கவில்லை.
கண்ணிலே நீர்ததும்பக் கானக் குயிலெனக்கே
காதற் கதையுரைத்து நெஞ்சங் கனைத்ததையும்;
பேதை நான் ஏங்கி பெரியமயல் கொண்டதையும்,
இன்பக் கதையின் இடையே தடையாகப்
புன்பறவை யெல்லாம் புகுந்த வியப்பினையும்,
பின்னைப் பொருள் செய்யா புள்ளினத்தைக் காவலனாய்
நின்றொரு சித்தர் நிகைப்புறலே செய்ததையும்;
சொற்றைக் குரங்கும் தொழுமாடும் வந்தெனக்கே
பெற்றும் வயிரகமா பேசா கொடுமையையும்,
இத்தனை கோலத்திலும் யான் வேட்கை தீராமல்
பித்தம் பிடித்த பெரிய கொடுமையையும்;
எண்ணி யெண்ணிப் பார்த்தேன் எதுவும் விளங்கவில்லை.
கண்ணிரண்டு மூடிக் கடுந்துயிலி லாழ்ந்துவிட்டேன்

நான்காம் நாள். என்னை நயவஞ்சனை புரிந்து
வான்காதல் காட்டி மயக்கிச் சதிசெய்து
பொய்மைக் குயிலென்னைப் போந்திடவே கூறியநாள்.
மெய்ம்மை யறிவிழந்தேன் வீட்டிலே மாடமிசை
சித்தந் திகைப்புற்றேன் செய்கை யறியாமல்
எத்துக் குயிலென்னை யெய்துவித்த தாழ்ச்சியெலாம்
மீட்டும் நினைத்தங்கு வீற்றிருக்கும் போதினிலே
கீட்டுத் திசையினிலென் கண்ணிரண்டு நோக்கியவாய்.
வானத்தே யாங்கோர் கரும்பறவை வந்திடவும்
யானதனைக் கண்டே "இது நமது பொய்க்குயிலோ?"
என்று திகைத்தேன். இதன் தொடர்க்கே நின்றதிலே
நன்று வடிவந் துலங்கவில்லை. நாமனம்
ஆங்கதனை விட்டுப் பிரிந்துறு மாகவில்லை.
ஓங்கு திசைப்பறவை யுயர் மாடம் விட்டு நான்
வீதியிலே வந்து நின்றேன். மேற்றிசையி லவ்வுருவம்
சோதிக் கடலிலே தோன்றுங் கரும் புள்ளியெனக்
காணுதலும், சற்றே கடுகி யருகே போய்
நாணமிலாப் பொய்க்குயிலோ வென்பதனை நன்கறிவோம்.
என்ற கருத்துடனே யான் விரைந்து சென்றிடுங்கால்
நின்ற பறவையுந்தான் நேராகப் போயினதால்.

XX "நீசக் கேளே, நிஜமறியாய் பொய்மையே,
ஆசைக் கோபத்தினையும் அன்பா தேகத்தினையும்,

யானின்றே தானிருப்பேன், யான் சென்றால் தான் செல்லும்
மேனிநன்கு தோன்ற அறிவினிலே மேவாது.
வானா லத்துதன் வழிகாட்டும் ஜொலியையும்
யானிலத்தே கண்டேன். இறுதியிலே. மன்புநாம்
காசியுள்ள மாத்தோடு தென்னைக் கிருஷியாத
உள்ளியாம் புள்ளு புது நுல்லே மறைத்துவாள்.
மாத்தோடைக் கிள்ளே மரியல நான் சென்றிடுகே.
ஆருஞ்சோதி வெள்ளம் அன்புவொடு வெம்பினேன்
சின்னக் கிரேங்குயில் சொல்லலோ வீழ்நீரொத்து
பொன்னைப் பெருமின் புதிய வொலதனிலே,
'பண்டைப் பொய்க் கதைகள் பழம்பாட்டைத் தான்பாடிக்
கொண்டிருந்தேன் கண்டேனை. கேட்டேன். காதிரே போய்,
XX
என்னை நீ பாடும் இந்த புதுப்பாட்டை
மண்ணியர்க்கு கேட்க நடத்தி வருவாய் பொறுமையா."
என்று சினம் பெருகி [illegible] சொல்லுரைத்தேன்.
கொண்டவுடன் கூடுதே தோழ்த்தேன். மனதுபதையும்
வேதம் மிக்க நிறுத்திவைத்தேன். சிலதினத்தில்,
வந்தக் குயில் மாத்தை மடுப்பாக்கி
கண்ணிலே பொய்த்தீர் கடைபொத் தறுத்தாற்
பண்ணின்னபோ நின்றுமாற் பாவியது காதிமேல் :—

ஐயனே, என்னுயிரின் ஆசையே, ஏழையெனை
வையமிசை வைக்கத் திருவுளமோ? மற்றெனையே
கொன்றுவிடச் சித்தமோ? கூறீ ரொருமொழியில்.
அன்றிற் சிறுபறவை ஆண்பிரிய வாழாது.
ஞாயிறு தான் வெம்மைசெயின் நாண்மலர்க்கு வாழ்வுளதோ?
தாயிருந்து கொன்றால் சரண்மதலைக் கொன்றுளதோ?
தேவர் சினந்துவிட்டால் சிற்றுயிர்க ளென்னாகும்?
ஆவற் பொருளே, அரசே, என் னாரியரே,
சிந்தையினிற் றன்மேற் சினங்கொண்டால் மாய்ந்திடுவேன்,
வெந்தழலில் வீழ்வேன், விலங்குகளின் வாய்ப்படுவேன்.
இற்றநீ றன்மேற் றொணாத்தத்தை யானறிவேன்.
இற்றைத் துணைக் கூறுகிலேன், இறைமிசேன் யானம்ம.
புன்னையிற் குரங்கைப் பொதிமாட்டை நான்கண்டு
மென்மையுறக் காதல் விளையாடே னொன்றறிவீர்.
என்சொல்வேன்! எவ்வுரைப்பேன்! ஏதுசெய்வேன்! ஐயனே,
நின்சொல் மறுக்க நெறியில்லை; ஆயினும்
என்மேற் பிழையில்லை! யாரிதனை நம்பிடுவார்!
நின்மேற் சுமையிட்டு நேராகப் போட்டுவிட்டேன்,
வெவ்விதியே! நீயென்னை வேப்பாதேச் செய்து
செவ்விதினில் என்னையுறப் பேர்த்தொடு சேர்த்திடுவாய்,

அன்பா லென் வார்த்தை பரிந்து கேட்பாயே

புல்லாக வென்னைப் புறக்கணித்துப் போய்விட்டால்

அக்கணத்தே நீயென் அழிந்துவிடு வேளையும்;

எக்கரைக்கும் ஆற்றேனாவேன். என்செய்வேன், வெல்வாதியே!

குயிலின் பூர்வஜன்மக் காதையுரைத்தல்.

தேவனே, என்னருமைச் செல்வமே, என்னுயிரே,

போவதன்முன் னொன்று புகல்வதனைக் கேட்டருள்வீர்.

முன்னை யொருநாள் முதுமைப் பொதியமலை

தன்னருகே நானும், தனியேயோர் சோலைதனில்,

மரக்கிளையில் வேறோர் மனதுள்ளே வீற்றிருந்தேன்.

ஆங்குவந்தா ரோர் முனிவர். ஆரோ பெரிய ரிஷி

பார்த்ததிலே வீழ்ந்து பணிந்தேன். இவரென்னை

ஆதரித்து வாழ்த்தி யருளினார். மற்றிவனும்—

"வேத முனிவரே, மேதினியிற் கீழ்ப்பறவை

சாதியிலே நான் பிறந்தேன். சாதிக் குயிலினம் போல்

இவ்வாறே என்னுள் இயற்கை பிறவாக

எவ்வாறு மொழியும் எனக்கு விளங்குவதேன்?

மானுடர்போல் சித்தநிலை வாய்த்திருக்குஞ் செய்தியென்?

யானுணரச் சொல்வீர்." எனவுரைக்கக் கேட்டையரே,

அருகினில் ஐயர் :— "ஓ பாவே கேள். முற்பிறப்பில்
வீறுடைய வெற்றொழிலார் வேடர் குலத்தலைவன்
வீர முருகனெனும் வேடன் மகளாகச்
சேர வளநாட்டில் தென்புறத்தே ஓர் மலையில்
வந்து பிறந்து வளர்ந்தாய் நீ. நல்லிளமை
முந்து மழகினிலே மூன்று தமிழ்நாட்டில்
யாரு நினக்கோர் இணையில்லை யென்றிடவே
சீருயர நின்றாய். செழுங்கான வேடரிலுன்
மாமன் மகனொருவன், மாடனெனும் பேர்கொண்டான்
காமன் கணைக்கிரையாய், நின்னழகைக் கண்டேங்கி
நின்னை மணக்க நெடுநாள் விரும்பியவன்
பொன்னை மலரைப் புதுத்தேனைக் கொண்டுனக்கு
நித்தங் கொடுத்து நினைவெல்லாம் நீயாகச்
சித்தம் வருந்துகையில், தேமொழியே நீயவனை
மணமிசைய வாக்களித்தாய். மையலினா லல்ல; அவன்
சால வருந்தல் சகிக்காமற் சொல்லிவிட்டாய்.

"ஆயினுமே நின்றன் அழகின் பெருங்கீர்த்தி
தேயமெல்லாந் தான்பரவத் தென்மலையில் சார்பினிலோர்
வேடர்கோன், செல்வமும் நல் வீரமுமே தானுடையான்,
நாட்டினுக்கு மூர்த்தி நெடுங்குரு செயலுடையான்,

28

மொட்டைப் புலியனூர் தன் மூத்த மகனை

நெட்டைக் குரங்கனுக்கே நேரான பெண் வேண்டி

நின்னை மணம்புரிய நிச்சயித்து நின்னப்பன்

தன்னை யணுகி 'நின்னோர் தையலை என் பிள்ளைக்குக்

கண்ணாலஞ் செய்யும் கருத்துடையேன்' என்றிடவும்

அன்னோன் பெருமகிழ்ச்சி எய்தியே நின் தாதை

ஆங்கே யுடம்பட்டான். ஆறிரண்டு நாட்களிலே

பாங்கா மணம்புரியத் தாமுறுதி பண்ணி விட்டார்.

பன்னிரண்டு நாட்களிலே பாவையுனைத் தேன்மொழியாள்

அன்னியன் கொண் டேகிடுவான் என்னும் அதுகேட்டு

மாடன் மனம்புகைந்து மற்றைநாள் உன்னை வந்து

நாடிச் சினத்துடனே நாணு மொழி ~~கூறி~~ கூற

~~காயுஞ் சினத்தவிர்ப்பாய், மாடா, கடுமையினில்~~

நீயு மலைப்பதேன் நீண்ட கடுமையினில்,

"காயுஞ் சினந்தவிர்ப்பாய், மாடா, கடுமையினில்

நெட்டைக் குரங்கனுக்குப் பெண்டாக நேர்ந்தாலும்,

கட்டுப் படியவர் தம் காவலிற் போய் வாழ்ந்தாலும்,

மாதமொரு மூன்றில் மருமஞ் சில செய்து

பேதம் விளைத்துப் பின்னங்கே வந்திடுவேன்.

x: [illegible] [illegible] சென்னப்பட்டணம், பெரியமேடு,
[illegible]

தாலிதனை மீட்டுமவர் தங்களிடம் சேர்த்து

நாலிரண்டு மாதத்தே நாயகனே நின்றனையே

பெற்றிடுவேன். நின்னுடைய பேச்சுக் கெதிருவனோ?

மற்றிதனை நம்பிடுவாய் மாதப்பா" என்றுரைத்தாய்.

காதலினாலன்று, கடமையினா லஃதுரைத்தாய்.

"(மாதரசாய் வேடன் மகளாகப் பிறப்பெய்திச்

சின்னக் குயிலியென்று செப்பிடுவார் நின்னை.)

X ~~பின்னர் மருதவனைக் காட்டிலொரு வெண்டுயிலை, நீயு நின்றான்~~

~~வன்னத் திருமேனி வாய்ந்த சில தோழியரும்~~

மின்னற் கொடிகள் விளையாடல் போலே

கட்டு வளையே கழித்தாடி நிற்கையிலே

வேட்டைக் கெனவந்தான் வெல்வேந்தன் சேரமான்

தன்னுடைய மைந்தன். தனியே, துணைபிரிந்து

மன்னவன்றன் மைந்தனங்கு மானைத் தொடர்ந்துவந்து

தோழியரும் நீயுந் தொகுத்துநின்று பாடுவதை

வாழியவன் கண்டுவிட்டான். மையல் கொண்டாங்கு

நின்னைத் தனதாக்க நிச்சயித்தான். மாது நீ

மன்னவனைக் கண்டவுடன் மாமோகங் கொண்டுவிட்டாய்.

நின்னையவன் நோக்கினான். நீயவனை நோக்கிநின்றாய்

அன்னதொரு நோக்கினிலே ஆவி கலந்துவிட்டீர்.

தோழியரும் வேற்றவர் அயற் சேனர் தாங்களுமே

யாத னாடுபுதுமலர் போலுமன்றே

~~ஆழி மறை வேற்று னவனமக்களென் னாமுயர்ந்தே~~

அஞ்சி மறைந்து விட்டார். ஆங்கவனு நின்னிடத்தே;

"வஞ்சித் தலைவன் மகன்யான்' எனவுரைத்து,

"வேடர் தலைமகளே விந்தை யழகுடையாய்,

ஆடவர்த் தோன்றி யதன்பயனை யின்று பெற்றேன்.

கண்டதுமே நின்மிசை நான் காதல்கொண்டேன்" என்றுரைக்க,

மண்டு பெருங் காதல் மனத்தடக்கி நீ மொழிவாய் :—

"ஐயனே, உங்கள் அரமனையில் ஐந்நூறு

தையலருண்டாம். அழகில் ரதியினை வாதவராம்.

கல்வி தெரிந்தவராம். கவிதைகள் பாடுவராம்.

பல்லிசையாழ் கொஞ்சும் பழகி யிருப்பவராம்.

அன்னவரை ~~[illegible]~~ சேர்ந்தே நீர் அன்புடனே வாழ்ந்திருப்பீர்.

மன்னவரை வேண்டேன் மலைக்குறவர் தம்மகள்யான்.

கொல்லுமடுந் ~~திறத்து~~ இழிவேடர் வேட்பதுண்டோ?

வெல்லுதிறல் ~~[illegible]~~ வேந்தர் வேடர்குலப் பெண்ணெடுப்பார்?

பத்தினியா வாழ்வதற்கே பார்வேந்தர் ~~[illegible]~~ தாமெனினும்

நத்தி விலைமகளா நாங்களுடன் போவதில்லை.

பொன்னடியைப் போற்றுகின்றேன். போய்வருவீர். தோழியரும்
என்னைவிட்டுப் போயினரே. என்செய்கேன்?" என்று நின்
நெஞ்சகல் உடைக்கி மெய்த் திறனையிலே வேந்தன்மகன்
மிஞ்சு நின்றும் காதல் விழுக்கொளிப்ப இவளருகே,
பக்கத்தில் வந்து பளிச்சென்றவளது கன்னத்தை
செக்கச் சிவக்க முத்தமிட்டான். சினம்காட்டி
நீ விலகிச் சென்றாய். — நெறியேது காமியர்க்கே? —
தாவி நின்னை வந்து தழுவினான் மார்பிறுக.
"நின்னையன்றி வேறோர் பெண் நிலத்திலுண்டோ என்றனக்கே?
பொன்னே, ஒளிர்மணியே, புத்தமுதே, இன்பமே,
நீயே மனையாட்டி, நீயே அரசாணி
நீயே துணை, சக்தி நீயே ஒருதெய்வம்.
நின்னையன்றிப் பெண்ணை நினைப்பேனோ? வீணிலே
என்னை நீ ஐயுறுதல் ஏதுக்காம்? இப்பொழுதே
நின்மனைக்குச் சென்றிடுவோம். நின்வீட்டு மூத்தோர்பால்
என்னெண்ணத்தைச் சொல்வேன். எனது நிலையுரைப்பேன்
வேத நெறியால் விவாகமுன்னைச் செய்துகொள்வேன்
மாதரசே" என்று வலக்கைதட்டி வாக்களித்தான்.

ஒப்புக் கொண்டாய். பாதகி நீ பொய்த்துவிட்டாய்.
வாரிப் பெருந்திரைபோல் வந்த மகிழ்ச்சியிலே

கண்ணைத் தவிர்த்தாய். நானே தவிர்க்கலாயினேன்

கண்ணைத் தெவிட்டாதோ இன்பக் கனவினிலே

தோற்றுவிட்டாய். மன்னவன்றன் முன்போதே

நீயுவகை

ஆற்றத்து முதல் அவனிதனில் தேன்பருகச்

சென்றதை கண்டாய். வேந்தன் மகன் தேனில் விழும் வண்டுதனைப் போல்

வீட்டுப் புது காத்திரை விடு மிருகப்பிள்ளைப் போல்,

ஆவலுடன் ஓடினான் பாரத்துமுலா, ஆங்கதனை

கோலை விழுந்து பருகிக் கொண்டிருக்கும் வேளையிலே, —

சற்று முன்னே யுதிர்த்து தென்னவர் திறலியலன்,

மற்று நீ வீட்டைவிட்டு மறுமுடன் காட்டினிலே

கூத்திருக்கச் சென்றதனைக் கேட்டுக் கொதிப்பவனாய்

அந்நேரத்தான் விரைந்து நின்னை ஆவலெய்திக் காணவந்தோன்

நெட்டைக் குரங்கன் நெருங்கி வந்து பார்த்துவிட்டான்.

“பட்டப் பகலிலே! பாவிமகள் செய்தியைப்பார்!

கண்டிடவும் கூட, இன்னும் கட்டுப்படவில்லை.

மண்ணாக்கி விட்டாள்! என் மனதைக் கெடுத்துவிட்டாள்!

நீசர் தம்புலம் நீயுமா நடத்திருக்க

பச்சைச் சிறுக்கி செய்த பேதகத்தைப் பார்த்தாயோ!”

என்று மனதில் எரிகின்ற தீயுடனே

நின்று மயங்கினேன், நெட்டைக் குரங்கனைத்தே.

மாப்பிள்ளை தான் ஊருக்கு வந்ததையும் பெண்குயில்
தோப்பிலே தானுந்தான் தோழிகளுமச் சென்று
பாடி விளையாடும் பண்பு கேட்டே குரல்கள்
ஓடி மருப்பதா இன்னமையப் பாடு மாடவிடம்
யாரோ அழைத்துவிட்டார். ஏதிரண்டு பாய்ச்சலிலே
நீரோடு மேனி நெருப் போருத் கண்ணுடனே
மாடவீட்டுக்கு வந்து நின்றாள். மற்றிருந்த தென்மலையான்
வேட்கோன் மைந்தன் விழிகொண்டு பார்க்கவில்லை.
நெய்வடைக் குலங்களைவிட்டு நீண்ட யும்பேரதே
எப்படி நிருந்து செய்தி யிவண்பார்க்க நேரமில்லை.
அன்னியனைப் பெண்குயில் பார்த்திருக்கும் செய்தியொன்று
தென்னையே யிவலுவர் தாங்கண்டார் வேறுயார்.
மானைத் தான் கண்டான் மற்றவனு மங்ஙனமே.
மான் வெறிகொண்டாள் மற்றவனு மவ்வாறே.
காவலன்றன் மைந்தனுமக் கன்னிகை நீ தானுமங்கு
தேவசுகந் தொண்டு விழியே திறக்கவில்லை.
ஆவக் கேப்ப மைநெ சுகத்தினிலே
மேலுயர்ந்து ஓடு மிதந்த விழி நான்கு.
ஆங்கவரைக் கண்டமையால் ஆவியாலே தீப்பற்றி
ஓங்கும் பொறிக ளுதிர்க்கும் விழி நான்கு.

மாடனுந்தன் வாளுருவி மன்னவன்மேல் வேகமுடனே
ஓடிவந்தான். நெட்டைக் குரங்கனுமங் கோடிவந்தான்.
வெட்டொன்று வீழ்த்தினான் வேந்தன் முதுகினிலே
சட்டெனவே மன்னவனுந் தான்திரும்பி வாளுருவி
வீச்சிரண்டில் பாதகரை வீழ்த்தினான். வீழ்ந்தவர்கள்
பேச்சிழந்தே அங்கு பிணமாகக் கிடந்துவிட்டார்.
மன்னவனுஞ் சோர்வெய்தி மண்மேலே வீழ்ந்துவிட்டான்
மன்னவனை நீயும் பெருந்துயர் கொண் டேமடியில்
வாரி யெடுத்துவைத்து வாய்புலம்பக் கண்ணிரண்டும்
மாரி பொழிய மனமழிந்து நிற்கையிலே,
கண்ணை விழித்துனது காவலனுங் கூறுகின்றான்:
"பெண்ணே, இனிநான் பிழைத்திடேன் சில்கணத்தே
ஆவி துறப்பேன். அதற்கோர் பயமில்லை.
சாவதிலே துன்பமில்லை. தையலே இன்னமொரு நாம்
பூமியிலே தோன்றிடுவோம். பெண்ணே, நினைக் கண்டு
காதலுறுவேன். நின்னைக் கலந்தின்று வாழ்ந்திடுவேன்.
இன்னும் பிறவியுண்டு. மாதரசே, இன்பமுண்டு.
நின்னுடனே வாழ்வனினி நேரும் பிறப்பிலெல்லாம்"
என்று சொல்லிக் கண்மூடி இன்பமுறு புன்னகைதான்
நின்று முகத்தே நிலவுதர மாண்டனன் காண்.

சிறிது செய்ததோர் மாயத்தால் இப்பொழுது
மாடத்தில் நிறைந்த வாக்கு தவறுதலால்
நீயெய்து புள்வடிவம் பெற்று பயனை எய்தியது.
வழிநின்றார் மன்னவரும் தொண்டை வளநாட்டில்
ஆழிக் கரையின் அருகேயோர் பட்டணத்தில்
மண்டபத்தே தோன்றி வளர்கின்றேன். நின்னையொரு
கொண்டத்தே கண்டான். கண்ணியந்தி மாடு நல்ல
பாட்டிசைத்தான் கேட்டான் பழவினையால் கட்டுண்டேன்
மீட்டு நின் மேல் காதல் கொள்வான் மெய்யாலே" என்றுரைத்து
தென்பொதிகை மாமுனிவர் செப்புகின்றார். "சாமீ
யெழுவதோர் சொல்பெண்மான் கோபமே நேர்மை
பயனு மறிந்திடுப் பண்டிதர்கள். எம்போலே
அற்பர்கள் அறிவு அயலாரைத்தான் அஞ்சுதல்.
சாதுப் பொருந்தியே தாள்மேற்றல் காதிய பேசல்
பொய்யாய் முடியாதோ?" என்றுரைத்தேன். புண்ணியமாம்
ஐய முரைப்பார்:— "அடி பேதாய்! இப்பிறவி
தன்னிலுயிர் வித்தநின் காப்பாற்றோல் வேறொருத்தி
கண்டிவனைத் தாண்டுதல்லாய். காம வசத்தினால்
மாடன் குரங்கன் இருவருமே வன்பேயாக
மாடுவெனை அங்கு வருகையிலே கண்டு கொண்டார்

36

நின்னையன்றே. இப்பொழுதில் நீயும் பழமைபோல்
என்னையே சேர்வையென்று தேர்ந்துகொண்டு மற்றவரும்
நின்னைக் குயிலாக்கி நீசெய்த தீக்கெல்லாம்
நின்னுடனே சொல்லுகின்றேன், நீயதனைத் தேர்கிலையோ?"
என்றார். "முனிவே! இறந்தவர்தாம் வாழ்வதனை
இன்று துயருறுத்தல் நீதியோ? பேய்களெனப்
பேதைப் பருவம் பிறப்பை மறப்புறுத்தி
வாதைப் படுத்தி வருமாயம், யானெனது
காதலனைக் கண்டவுடன், கண்ணிறைந்த வேட்கையுற
தீதிழைத்தல் என்னேயோ? தேவரே, மற்றிந்தச்
சாற்றுதிரோ?" என்று மதிநொந்தாள் கேட்கையிலே
தேற்றமுற மாமுனிவர் செப்புகின்றார் :- "பெண்குயிலே,
தொண்டைவள நாட்டிலோர் சோலையிலே வேந்தன்மகள்
கன்றுடைய பாப்பாத்தி கதைகேட்டு மாதுகொண்டு
வேட பித்தேறி நிறைமதியால் பேயானும்
வேட்கை மிகுந்த கொடுமையால் செய்கையினை
செய்துபல பொய்த்தோற்றம் காட்டித் திருவேந்தன்
இயற்கை செய்துவிடும். அங்கனது நின்றதுமே
~~[illegible]~~ உனக்கு முன் தோன்றியவாறு சொன்னேன் நீயே
வெந்துயர்த் தீ வெய்தினை நீ ஈன்றதையே சிந்தியாய்.

37

பார்த்து விளைவெல்லாம் பின்னேநீ கண்டுகொள்வாய்
சார்ந்து ஜபம் செய்யும் சமயமாய் விட்டது" என்றே
கூறி மறைந்து சென்றார் மாமுனிவர். காதலரே
மாற்றி யுரைக்கவில்லை. மாமுனிவர் சொன்னதெல்லாம்
அப்படியே சொல்லிவிட்டேன். ஐயோ! நீரெப்புறத்தீர்
எப்படி நீர் கொள்வீரோ யானறியேன். ஆரியரே,
காத லருள்புரிவீர் காதலில்லை யென்றிடிலோ
சாத லருளித் தமியேனைக் கொன்றிடுவீர்"
என்று குயிலுந் தனது கதையை விரித்தது பின்
சொன்ன படைப்பினுள் சொல்லுவமோ? பெண்ணென்றே
பேயு பிறக்குமோ? பேய்க்குப் பிறக்கும்புள்
மாயமினைத் தாவதினை மானுடரும் கொள்ளுவதோ?
காதலிலே மெய்யாக் கலந்தாலும் நிற்பதுண்டோ?
மாதரைப்போல் பேச்சில் மனிதரைப்போல் நிற்குமதோ?
அன்புடனே யானும் அருங்குயிலைக் கைக்கொண்டு
முன்புவைத்து நோக்கியபின் மூண்டுவரும் இன்பவெறி
கொண்டதனை முத்தமிட்டேன். கோகிலத்தைக் காணவில்லை!
விண்டுரைக்க மாட்டாத விந்தையடா! விந்தையடா!
ஆசைக் கடலின் அமுதமடா! அற்புதத்தின்
தேசமடா! பெண்மைதான் தெய்விகமாம் காட்சியடா!

பொன்னெடுத்துப் பட்டுநின்றுள் பேசுவதைத் தொண்டுதான்
கண்ணொடுக்க தெள்ளினைக் காண்பொடு கொண்டுவேன்.
அஞ்சே நடு வெட்குதான். ஆம்! இவைதனை
என்றே நமைப் பாடுந்தேனே? காண்டாண்டில்
அதனை வடுப்போல் அறிந்துதைக் கருவதே?
மீன வழியில் மிதந்த கவிதையெல்லாம்
சொல்ல வசப்படுமோ? தாயகம் மேதைப் பொருள்
பல்லாம் கண்ணிதனிலும் பாய்ந்த நிலவினையான்
என்று முடிக்கும் இயலுமோ? பார்வையில்
~~[illegible]~~ நின்று தொடு மின்னிடை போல் தோய்ந்து வரும்
பெண்ணழகின்
மேனி நெஞ்சி~~[illegible]~~னையும் வெட்டினையும் கட்டினையும்
தேன் விழியால் தீட்டித் திருமணையும்
மற்றவர்க்குச் சொல்ல வசமாமோ? நேர் பார்த்தேன்
கற்றவர்க்குச் சொல்வேன். கவிதைக் கனிபிழிந்து
சாற்றினிலே பண், கூத் தெளிவிற்றின் சாரமெலாம்
ஊற்றி பதமேற்றி உண்ணமுறைத் தான்கலந்து
காதல் வெயிலிலே காயவைத்துக் கட்டியநல்
மாதுளையின் மேனி வடித்தான் பிரமனென்பேன்.

பெண்ணவளைக் கண்டு பெருங்களி கொண்டாடுவனோ
கண்ணிற் குருவி கருங்கல் விதழிலையே
முத்தமிட்டு முத்தமிட்டு மோகப் பெருமயக்கில்
சித்த மயங்கிச் சிலபோது நின்றிடவே
பக்கத் திருந்தமணிப் பாவையுடன் சோலையெலாம்
ஒக்க மறைந்திடவும், ஓஹோ! வெனக்கதறி
வீழ்ந்தேன் பிறகு விழிதிறந்து பார்க்கையிலே
சூழ்ந்திருக்கும் பண்டைச் சுவடி, எழுதுகோல்
பத்திரிகைக் கூட்டம் பழம்பாய் வரிசையெல்லாம்
ஒத்திருக்க நாம் வீட்டில் உள்ளோம் எனவுணர்ந்தேன்.
சோலை — குயில் — காதல் — சொன்னகதை அத்தனையும்
மாலை யழகின் மயக்கத்தால் உள்ளத்தே
தோன்றியதோர் கற்பனையின் சூழ்ச்சியென்றே கண்டுகொண்டேன்
ஆன்ற தமிழ்ப்புலவீர், கற்பனையே யானாலும்
வேதாந்த மாக விரித்துப் பொருளுரைக்க
யாதானுஞ் சற்றே இடமிருந்தாற் கூறீரோ?

NOTICE.

The undersigned beg to bring to the notice of the public that they have been dealing in papers of various sorts for a very long time and of late have prepared several kinds of Swadeshi Note Papers, Envelopes and other Stationery in their workshop, a few of which are stated below and are best of their kinds combined with cheapness. They solicit the favor of a trial order which as sure of that will certify the fact of their statement.

Descriptions of Swadeshi Paper :—	Rs.	A.	P.	
1. Swadeshi Grey Granite Note Paper No. 20 at ...	0	9	0	per ream.
2. ,, ,, ,, No. 24 at ...	0	11	0	,,
3. ,, Ruled No. 24 at	0	13	0	,,
4. Krishna Note Paper No. 24 at	1	4	0	,,
5. ,, Ruled No. 24 at	1	8	0	,,
6. Mahabeer Azured Laid Note Paper No. 15 at ...	2	0	0	,,
7. ,, ,, Ruled at	2	4	0	,,
8. Saraswatee Note Paper (double size) at	2	8	0	,,
9. Shraisht Exercise Book 16 pages	0	0	3	per book.
10. ,, ,, ,, 32 ,, ...	0	0	6	,,
11. ,, ,, ,, 64 ,, ...	0	1	0	,,
12. ,, ,, ,, 128 ,, ...	0	2	0	,,

Liberal Commission to wholesale Purchasers in items 9 to 12 only.

	Rs.	A.	P.	
13. Swadeshi Foolscap Account Book Faint ruling ...	0	8	0	2 qrs.
	0	14	0	4 ,,
14. Swadeshi Foolscap sized Cash Book of good thick writing Paper with double cash column and reference, cloth back and marble sides.	1	0	0	2 qrs.
	2	0	0	4 ,,
EXTRA.—Paging 2 annas a quire. Index	0	6	0	

Any special ruling of the Account Book made to order on receipt of a Pattern.

Descriptions of Swadeshi Stationery :—	Rs.	A.	P.	
1. Penholder No. 3 at	0	2	6	per doz.
2. Nibs at	1	2	0	per 100.
3. Blue Black Writing Ink per Quart (24 oz.) Bottle ...	0	8	0	
,, ,, ,, per Pint (12 oz.) ,, ...	0	5	0	
,, ,, ,, per 1 oz. Inkstand ...	0	1	3	
Scarlet Writing Ink per Quart (24 oz.) Bottle ...	0	10	0	
,, ,, ,, per Pint (12 oz.) ,, ...	0	6	0	
,, ,, ,, per 1 oz. Inkstand	0	1	6	
Blue Black Ink Powder Packet No. 1 for $\frac{3}{4}$ ch. water ...	0	0	3	
,, ,, ,, No. 2 for $1\frac{1}{2}$,, ...	0	0	6	
,, ,, ,, No. 3 for 3 ,, ...	0	1	0	
,, ,, ,, No. 4 for 4 oz. water ...	0	2	0	
4. Rubber Stamp Ink (1) Black (2) Voilet and (3) Red ...	0	4	0	
5. Liquid Gum 2 oz. Bottle at	0	4	0	per bottle.

They guarantee the above articles to be the products of entirely *Indian concern* worked with *Indian capital* and *Indian labour.*

N. B.—Each ream containing 4 packets.

No.	Article	Rs.	A.	P.	
6.	Penholder No. 25 at	4	14	0	per gross.
7.	„ No. 26 at	5	1	0	„
8.	„ No. 50 at	5	4	0	„
9.	„ No. 51 at	5	2	0	„
10.	„ No. 101 (Fancy) at	5	4	0	„
11.	„ No. 102 (Glass) at	6	12	0	„
12.	„ No. 103 (Ringed) at	9	0	0	„
13.	„ No. 41 (Safety) at	11	4	0	„
14.	„ No. 39 (Cork Face) at	9	0	0	„
15.	Pen Rack (Brass)	3	0	0	per dozen.
16.	Roller 9 Girah (Fancy Assorted Colors)	3	0	0	„
17.	„ „ (Plain Varnished)	2	10	0	„
18.	Blotting Roller	0	12	0	„
19.	Wire File	0	12	0	„
20.	Letter File	3	12	0	„
21.	Guard File	1	8	0	„
22.	Sealing wax per box of 20 sticks at	0	7	0	per box.
23.	Peon Book No. 1 at	6	0	0	per dozen.
24.	„ „ „ 2 at	9	0	0	„
25.	Letter Copying Book (Swadeshi Paper) newly invented gives a clear copy and highly recommended. 250 pages... ...	1	2	0	per copy.
	500 „	1	10	0	„
26.	Paper weight Alabaster stone engraved and plain ...	0	4	0	0-2-0 each.
27.	Agra Taj Alabaster stone 4″	1	0	0	each.
	„ „ 5″	1	8	0	„
	„ „ 6″	2	0	0	„
	„ „ 7″	3	0	0	„
	„ „ 9″	5	0	0	„
28.	Brass Pad Locks Lever—1 at	0	3	0	per inch.
	„ „ „ 4 at	0	7	0	„
	„ „ „ 6 at	0	9	6	„
	Steel „ 4 at	0	6	0	„
	„ „ 6 at	0	8	0	„
29.	Wooden Candle stand (black highly polished) at	2	8	0	per dozen.

DURGA PERSHAD DAW DYAL,
Paper Merchants & Swadeshi Stationers,
AGRA.

N. B.—Samples of all articles is difficult to send hence all Swadeshi stores and big dealers in Swadeshi Commodities are specially requested to favor the firm with their trial order of Rs. 100 at least to be supplied with a lot to contain a possible quantity of each variety.

(*b*) The full list of Swadeshi articles can be sent free on application.

IF YOU LOVE YOUR MOTHER LAND, PROTECT HOME INDUSTRIES.
ASK YOUR MERCHANTS OR STATIONERS
FOR
THE SHARMAN INKS AND STATIONERY ARTICLES.
SOLD EVERY WHERE
PRICE LIST SENT FREE ON APPLICATION.
THE SHARMAN STATIONERY WORKS, AGRA.